

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ-ПЕДІАТРІВ

Л.С. Зюзіна, В.К. Козакевич, М.Є.Фесенко, О.І. Мелашенко, О.Б. Козакевич

*Кафедра педіатрії № 1 із неонатологією
Полтавський державний медичний університет, Україна*

Однією з основних інтегральних характеристик, яка віддзеркалює рівень уміння фахівця взаємодіяти з іншими особами, являється соціокомунікативна компетентність.

Починаючи з перших клінічних кафедр, майбутній лікар у процесі навчання отримує навички активного спілкування і сприймає інформацію від пацієнтів та їх батьків, встановлює контакт та будує взаємовідносини на основі діалогу.

В умовах сьогодення майбутньому лікарю-педіатру вкрай необхідні такі якості, як комунікабельність, здатність аргументовано переконувати інших, розуміти пацієнтів та їх родичів, емпатія. Використання різноманітних освітніх прийомів і технологій є важливим моментом у формуванні професійної соціокомунікативної компетентності лікарів майбутнього.

Професійною компетентністю лікарів називають комплекс знань, умінь і навичок, які обумовлюють його здатність за фахом.

Вміння здійснювати соціальну взаємодію, а також реалізувати комунікативні компетентності, дотримуючись правил спілкування, та працювати в команді – невід’ємна складова навчання на сучасному етапі.

Забезпечення педагогічного спілкування, як важливого фактора взаємодії викладача та здобувача вищої освіти, є засобом вирішення навчально-виховних задач, і сприяє взаємопізнанню учасників педагогічного процесу, обміну ідеями, реалізації різноманітних навчально-методичних заходів. Саме педагогічне спілкування, особливо в період дистанційного навчання, сприяє самовираженню і самоствердженню як студента, так і викладача у процесі обміну інформацією і формує партнерські взаємовідносини між ними.

Партнерські взаємовідносини відносять до іноваційних форм навчання.

Вибір стратегії спілкування має основне значення при встановленні контакту між викладачем та здобувачем вищої освіти під час дистанційного навчання, тому партнерські взаємовідносини базуються на використанні свівпраці і компромісу, що не порушують прав учасників взаємодії. Навчальна діяльність, що ґрунтується на оригінальних методичних різноманітних формах мислення та творчих здібностях, відображає сучасне іноваційне навчання.

При вивченні пропедевтики педіатрії у майбутніх лікарів закладаються основи грамотного деонтологічного та клінічного мислення, що у подальшій професійній діяльності дозволить лікарю проводити не тільки лікувальну, а й профілактичну діяльність по збереженню фізичного, психічного і духовного здоров’я, здійснюючи пропаганду здорового способу життя.

Отримуючи знання з предмету пропедевтична педіатрія в умовах дистанційного навчання, активно використовувались проблемно-інфільтраційні методи, такі як дискусія, продуктивний діалог та міждисплінарна конференція, що дозволяє здобувачам вищої освіти самостійно вивчати матеріал та обговорювати результати їх діяльності, чітко формулювати свою думку.

Висновки: становлення партнерської взаємодії з використанням інтерактивних технологій у навчально-виховному процесі сприяє формуванню важливої соціально-значущої якості фахівця – соціокомунікативної компетентності.